

Ferenc dr. ügyvezető titkáron kívül az elnökség és a tisztikar sorából is számosan jelentek meg, a kongresszus érdemleges munkájában is szép sikerrel kivéven részüket. *Nyulási* János dr. kezdeményezésére a kongresszuson résztvevő csehszlovák, osztrák és magyar ügyvédek *Weisl* dr. és *Ettinger* dr. elnöklété alatt fesztelen értekezletre jöttek egybe, amelynek eredményeképpen elhatározták, hogy az utódállamok ügyvédeit közösen érdeklő kérdések megoldása céljából összejöveleteket rendszeresítenek, amelyekbe a jugoszláv, a román és később az olasz kartársakat is bevonják, az első ilyen konventikumot pedig már ez év október havában Bécsben megtartják. A nyomban megalakult előkészítő bizottság az utódállamok jogsegélykérdéseit, a régi koronatarozások rendezését, a kettős illetékek és a kettős adózás ügyét, a határmenti helyek telekkönyvi zavarait, az okmányok felülhitelesítésének egyszerűsítését, a kartársi helyettesítés, költség- és kari kérdések rendezésre váró ügyeit fogja referátumaiban vizsgálat alá venni és a megoldás tervével az októberi értekezlet elé terjeszteni.

Az Országos Ügyvédszövetség törvényelőkészítő bizottsága augusztus 31-én és szeptember 7-én Graber Károly dr. és Meszlény Arthur dr. elnöklésével megtartott üléseiben foglalkozott az ingójelzálogjogról szóló törvénytervezettel. Varannai István dr., a kérdés előadójának részletes előterjesztése után a vitában — amely különösen a függőtermés, majd általában a dologösszeségek jelzálogi lekötésének megengedhetősége, a törvényes és bírói jog prioritása, a jóhiszemű harmadik joghelyzete problémái körében mozgott — az elnökök mellett Giskán Jakab dr., Glücklich Emil dr., Szalai Emil dr., Kohner Arthur dr., Konkoly Elemér dr., Balla Ignác dr., Wolf Ernő dr., Glücksthal Andor dr., Vészi Mátyas dr., Szigeti László dr., Nagy Dezső dr. vetek részt.

Az Országos Ügyvédszövetség budapesti osztálya a nyári szünet alatt is élénk tevékenységet fejtett ki. Mozgalmat indított a budapesti bíróságoknál s különösen a budapesti központi kir. járásbíróóság egyes osztályainál mutatkozó anomáliák orvoslása tárgyában s sorozatos, június hó 23-án, 30-ikán, július hó 7-én, 14-ikén és 21-ikén Meszlény Arthur dr. osztályelnök, Deutsch Viktor dr. és Gisskan Jakab dr. társelnökök elnöklésével tartott választmányi ülésein megvitatta az ezen a téren legsürgősebben teendő intézkedéseket.

Az elhangzott indítványok és felszólalások főleg a tárgyalási időközök megrövidítését, a főljástromiroda, a tömegtárgyalások és a végrehajtási osztály megreformálását, szorgalmazták.

A vitaulések leszűrődött eredményét, az osztályválasztmány határozata alapján, Meszlény Arthur dr. vezetésével mellett jelenleg egy öttagú bizottság, amelynek az elnökön kívül Gisskan Jakab dr., ifj. Szigeti László dr., Wolf Ernő dr. és Biró László dr. a tagjai, memorandumba foglalja s azután az igazságügy-minisztériumba és a bíróságok elnökeihez juttatja.

Ügyvéd, vagy gondnok? Felperes ügyvéd az alperesnek árvaszékileg kirendelt gondnoka volt. Gondnokoltja részére különböző ügyvédi munkálatokat teljesített, amelyekért járó díjazását költségjegyzéke bemutatásával a bíróság előtt perrel érvényesítette. Alperes pergátló kifogást emelt azon az alapon, hogy a felperes mint gondnok járt el és e minőségében a díjazás kérdése az árvaszék elé tartozik. A budapesti kir. ítélőtábla a pergátló kifogásnak helyt adott; a Kuria (P. O. 8122/925.) a felperes felülvizsgálati kérelme alapján feloldó végzést hozott. Elvben a Kuria

is az ügyvéd ellen döntött, kimondván, hogyha a felperes oly tevékenységet fejtett is ki gondnoki minőségében, amely ügyvédi munkának tekinthető, ez a gyámtörvény 78. §-ban körülírt szolgáltatásnak minősítendő és ez alapon a szolgálatok díjazásának megállapítása kétségtelenül a gyámhatóság hatáskörébe tartozik.

Az ítéletből nem tűnik ki, hogy minő természetű volt a felperesi ügyvéd működése. A magunk részéről azt az álláspontot tartjuk helyesnek, hogyha az ügyvéd-gondnok oly murkálókat teljesített, amelyek ellátására egy nem ügyvéd-gondnok ügyvédet bízott volna meg, úgy a gondnoknak és a jogképviselőnek egy személyben való találkozása nem változtathatja meg ennek a végzett munkának a jogi minőségét és az ügyvédi tevékenységet nem olvaszthatja bele a gondnoki teendőbe. Adott esetben persze nehéz lesz a határok megjelölése, de az uszóhatár jelensége számos más vonatkozásban is felmerül és nem ok arra, hogy a helyes jogi konzekvenciák levonása elől a bíróság elzárkózzék. Hogy ez az állásfoglalás mennyire helyes, kitetszik a konkrét döntésnek abból a további részéből is, amellyel a bíróság hatáskörét mégis megállapítja azzal az ir. dokkolással, hogy a gondnokolt ígéretet tett a félnek, hogy a költségjegyzéki munkálatait a bíróság megállapítása szerint díjazni fogja. Ha ezek a munkálatok a gondnoki ügyellátás eseti megnyilvánulásai lettek volna csupán és nem nyultak volna át az ügyvédi eljárásba, akkor a bíróságnak a gondnokolttal létesült megegyezése alapján sem lett volna módja a maga hatáskörét megállapítani. A bíróság maga is utal arra, hogy a gondnokolttal létesült megegyezés nem jelenti a törvényileg megállapított hatáskörök megváltoztatását, vagyis a keresetileg érvényesített igény a bíróság elé nem csupán a felek megegyezése, hanem a teljesített munkák természete alapján is tartozik. Ellentmondó tehát a bíróságnak az az állásfoglalása, amely végső eredményében mégis csak a megegyezés alapján mondja ki a bírói hatáskört, holott a megegyezés nélkül a bírói hatáskört nem találná megállapíthatónak, viszont a megegyezésre maga mondja, hogy az nem jelentheti a törvényileg megszabott hatáskör megváltoztatását, amire a feleknek tényleg rendelkezési joguk nem is lehet. A megegyezés jelenthet kötelezettségi alapot, jelentheti a kötelezettség összegszerű mértékének alapját, de nem lehet alapja a gyámhatósági jogkörnek a bírói hatáskörrel való felcserélésére. Csak az ügyvédi minőségben teljesített munka díjának jogcímén tartozhatnak az ügy a polgári perútra, de e címen viszont a polgári perindítás joga az ügyvédet akkor is meg kell hogy illesse, ha netán ügyfelének egyuttal gondnoka is volt.

B. S.